

BAKA ISTVÁN

Köd

Novemberéj. Mint egy hatalmas,
fehér komondor, ténfereg
a köd az utcáin; csatakos, vad
bundája hullámszik, remeg.

Majd nedves orrát ablakomhoz
szoritva, párás üvegen
keresztül néz rám; nézzük egymást
komolyan, némán, félszegen.

Ha beereszteném szobámba,
ha kinyitnám az ablakot...
Nézek rá, néz reám; behúzza
a farkát, és eloldalog.

Habzó, fehér nyál: fény szivárog
a lámpákból. Novemberéj.
Mindegy, mi volt: áldás vagy átok, –
ne félj! Hisz elment már. Ne félj!

BARÁNSZKY LÁSZLÓ

mrs. daily apokalipszisa

mrs. daily a partra lement:

*mrs. daily a motelmelóval most már immár végzett
az úgy újrarahúzással lepedőkkel a lányokkal*

*mit nevetgélisz itt nekem ne illegetsd a vendég előtt a farod
a huszonkettes kész kell hogy legyen délre
szóval csak szedd a lábad szaporán*

*beállt a tavasz nincs mese festetni kell ez a pad
úgy berozsdásodott hogy az isten se tudja hogy milyen volt
az eredeti színe*

*beállt az istenverte tavasz a tenger a dunából kis kupacokat
csinált és szétvásta a csöveket*

tavalyi vendég visszatér ez évről évre a rögződött szokásaival

állig bebugyolált öregember állig süppedve a nyugágynban

fészkelődve várja hogy a nap majd valahogy lemegy

kövér nők az ernyők alatt letáboroznak limonádét szörpölnek isszák a teát

a serpenyők alatt tűz ég minden este

ki halat süt ki lacipecsenyét

a huszonhetes és a harminckettes ugyancsak lemondva